

[N. P. Nielsen.]

formænd blev valgt af deres Generalforsamlinger, men det er jo ikke usandsynligt, at der er sagt et eller andet om, at naar en Formand for en Forening, hvor maaske Socialdemokraterne var overvældende Flertal, var kommunistisk Stiller, saa var hans Dage som Formand for en saadan Fagforening maaske talte. Men det er da ikke det samme som en Afskedigelse.

Med Hensyn til Historien fra Svendborg lyder det ganske usandsynligt, at en Stiller skulde være slettet paa Valglisten i et vist Tidsrum, indtil Valget var afgjort. Hvis det er rigtigt, er der begaaet noget ulovligt, idet man ikke kan slettes af Valglisten i det paagældende Tidsrum.

Saa er der Sagen om Sømændene, hvor Kaptajnen ikke havde Stemmesedler nok. Ja, det er meget muligt. Vi er jo alle sammen bekendt med, at hele dette Spørgsmaal om Sømændenes Valgret ikke er løst saa godt, som det kunde og burde være. Der er jo mange Vanskeligheder. Men hvis det er rigtigt, som det her bliver antydet, at man har forbeholdt Stemmesedler for nogle og nægtet at udlevere dem til andre, f. Eks. over for Matroser og Fyrbødere har nægtet at have Stemmesedler, men udleveret Stemmesedler til Officererne; saa er det givet, at det vil blive paatalt.

Saa er der det Forhold, at der er sket Henvendelser til Stillere fra andre politiske Partiers Folk. Ja, det kommer jo ind under Agitation, hvilket er tilladt alle Steder uden for Valglokalet. Og Agitationens Former er jo yderst forskellige, men det er ikke bevist i nogen som helst af disse Sager, at nogen som helst af de Paastande, der er anført om, at der er øvet Valgtryk, holder Stik. Der er i hvert Fald ikke over for Udvalget fremført nogen som helst Bevisligheder.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Bornholm, hvor det ærede Medlem jo synes at lægge megen Vægt paa de Erklæringer, som Skomager Jørgensen i Allinge har afgivet, vil jeg sige, at jeg tror, at alle Medlemmer, efter at have faaet Sagen forelagt, er af den Opfattelse, at de ikke giver meget for Erklæringer af Skomager Jørgensen, for han synes at kunne sige baade det ene og det andet og love baade det ene og det andet. Jeg tror derfor, Det kommunistiske Parti i høj Grad har Grund til at tale med Skomager Jørgensen i Allinge, for det er hans Skyld, at den paagældende Kandidatur ikke kunde opretholdes. Det er dér, de bør rette deres Klager hen, for det er den eneste skyldige.

Ogsaa med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om Sakskebøbing-Valget gælder det, at der er en Række Paastande, men ikke noget som helst Bevis.

Jeg maa derfor vedblivende paa Udvalgets Vegne indstille de paagældende Valg til Godkendelse.

Aksel Larsen: Jeg kan ikke gøre for, at Udvalgets Ordfører, Hr. N. P. Nielsen, bliver overrasket over, at jeg forsvarer den almindelige og direkte Valgret, efter at jeg i hvert Fald her i Tinget har gjort det i 3 Aar. Jeg kan ikke gøre for, at det ærede Medlem har foretrukket at sove i al den Tid.

Det ærede Medlem — nej, endnu ikke det ærede Medlem, men Hr. N. P. Nielsen — synes, det er mærkværdigt, at vi beklager os over Offentliggørelsen af Stillerlisten. I den socialdemokratiske Presse synes man ikke, det er mærkværdigt, hvis Jøderne i Tyskland beklager sig over at blive hængt ud i Nazi-Pressen, til Trods for at den samme Presse siger: Hvad i al Verden beklager de sig over, har de noget imod, at Offentligheden faar at vide, at de er Jøder? Paa samme Maade kan jeg sige, at i og for sig har vore Stillere ikke noget imod, at Offentligheden faar at vide, at de sympatiserer med Kommunisterne, men de har noget imod det, hvis det bevirker, at deres Arbejdsmuligheder indskrænkes, eller at de paa anden Maade bliver udsat for Chikane eller personlig Forfølgelse. Og det er det, der er Hensigten med Offentliggørelsen, intet som helst andet.

Den Fortælling fra Nykøbing Falster er slet ikke saa mærkværdig. Jeg er ogsaa af den Opfattelse, at det er Generalforsamlingerne, der skal afgøre, hvem de vil have til Formænd, og at det saa vidt muligt bør være Fagforeningernes egne Medlemmer, der afgør det. I det foreliggende Tilfælde har „Social-Demokraten“ meddelt, hvad der vilde ske, og Manden var advaret: hvis han vilde redde sin Formandsplads, maatte han nedlægge sin Kandidatur. Man har øjensynlig regnet med, at da Formandspladsen var lønnet, skulde det have sin Indvirkning paa Otto Henriksen, saaledes at han sagde: For ikke at miste det, som giver mig min Indtægt, maa jeg hellere trække mig tilbage som kommunistisk Kandidat. Man tog naturligvis fejl, fordi Otto Henriksen nu engang var Kommunist og ikke Socialdemokrat og derfor ikke var i Stand til at ræsonnere saadan, men givet er det, at man ved paa Forhaand at true Otto Henriksen udefra, fra en Side uden for